

Vaig néixer a Arbeca. Un mes després ja vivia a Barcelona i vaig deixar el barri d'Horta fa 30 anys per venir a viure i treballar a Ullastret. Fa 23 anys vaig obrir La Rogenca d'Ullastret a La Bisbal. Tinc dos fills que ja són empordanesos. La Bisbal hauria de respirar ceràmica

“M'encanta veure com una pila de fang es transforma en una peça bella”

Antònia Roig, ceramista

JUDIT PUJADÓ

Com li va venir la vocació?

Jo tenia 14 anys i vaig anar un dia amb els Escoltes al taller del ceramista Jordi Agudé. Quan va obrir la fornada vaig pensar que allò era màgic, i que seria la meua feina. Llavors vaig anar a estudiar a la Massana. A mi m'encanta treballar amb les mans i amb els elements, el foc, la terra, l'aigua, i veure com una pila de fang es transforma en una peça bella.

I aleshores va muntar un ta-

ller amb botiga a Ullastret... Sí, els orígens de La Rogenca d'Ullastret són allà. Com més temps passa més m'agrada el nom que em vaig posar. Rogenca pel color de la terra, del fang, per les idees i per la forma femenina del meu cognom. Després vaig obrir la botiga a La Bisbal.

Però vostè no fa la ceràmica bisbalenca de fang vermell...

No, jo faig ceràmica d'autor. De les 45 empreses que es dediquen a la ceràmica a La Bisbal, només quedem quatre o cinc artesanes. Per poder viure he de combinar

les peces úniques amb les utilitàries: vaixelles, gerres, làmpades. Treballo amb gres i porcellana, amb esmalts d'alta temperatura. Les meves vaixelles són per tota la vida, no s'escarboten, ni es fan malbé, és una ceràmica pràctica, funcional i bonica. Avui dia les cases són petites, els objectes han d'estar molt ben pensats. Les peces d'autor sempre tenen valor afegit.

Però quan un passeja per l'Aigueta hi troba molta ceràmica asiàtica...

La Bisbal ha passat uns anys difícils, com adormida. Les vendes

van baixar i van obrir botigues que van portar ceràmica de la que pots trobar a tot arreu. És barata. Per alguns comerciants és suficient. La Bisbal ha de ser un centre artístic i artesanal, ha de respirar ceràmica per tot arreu. Haurien de fer-se exposicions constantment, de l'escola de ceràmica haurien de sortir joves amb ganes de treballar i des de les institucions s'hauria de facilitar les coses. La feina del ceramista és encara poc coneguda.

La gent valora prou els productes de qualitat?

En general no. Sempre se l'ha considerada un art menor. Si a la botiga hi poso a la venda un quadre acrílic que acabo de pintar, sé que el vendré més fàcilment que un plafó, per exemple, i no es pot comparar una feina amb l'altra. El plafó l'he de dissenyar, l'he de fer, polir, l'he de coure i després he de preparar els esmalts, i dibuixar-hi els motius i tornar-lo a coure. En aquests processos poden aparèixer nombrosos problemes. La porcellana és molt delicada, si tens un mal dia és millor que no t'hi posis. Tota aquesta feina la gent no sap que hi és.

La nova variant de carretera que s'està discutint suposo que afectarà les vendes.

Sí, estem molt espantats. Amb la minivariant que hi ha ara ja s'ha notat un descens. Tant és que la facin pel nord com pel sud, el fet és que els cotxes deixaran de passar pel centre. Caldrà repensar què fer, perquè molts negocis se'n poden anar a l'aigua.

La ceràmica tradicional té unes formes i colors definides. En la ceràmica d'autor és diferent?

Totalment diferent. Jo a partir de mitjans d'octubre em tanco al taller a investigar. M'agrada treure noves col·leccions cada any i l'única manera és fer un treball de recerca i de creació. Si un es fixa en les meves peces veurà que no n'hi ha dues iguals.

És com viure envoltat de petites obres d'art.

Clar, perquè cada peça és única. Enguany la Generalitat ha organitzat l'exposició *Oficis singulars* amb molts bons resultats. N'hauriem de fer més. Molts ceramistes catalans sobreviuen anant a fires per Europa, perquè allà tenen clar que és una manifestació artística com les altres. En el fons tenim un problema d'incultura que no resollem informant i divulgant com ho hauríem de fer.

Com veu el futur?

Jo dins de tot sóc optimista, perquè la ceràmica m'apassiona. Jo confio que algun dia tornarà a ser com abans, que anaves a Banyoles a buscar les espadnyes, doncs que vinguin a La Bisbal a buscar ceràmica, perquè aquí es fa un producte maco i de qualitat, i amb el reclam de ser molts i amb estils molt diversos. I algun dia hauria d'haver-hi una botiga al passeig de Gràcia amb les obres que fem tots els artesans de Catalunya. Hi ha nivell i qualitat i l'hauríem de prestigiar.

JUDIT PUJADÓ